

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชนักุณฑิคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๖๒
เฉพาะหมวด ๗ การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.....
๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการปรึกษาหารือร่วมกับรัฐมนตรีผู้รักษาการร่วมแล้วเห็นว่า ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชนักุณฑิคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๖๒ เฉพาะหมวด ๗ การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา.....
๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
 ครอบคลุมระยะเวลาที่กำหนด
 ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ).....
 ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการเสนอแนะให้ประเมิน).....
 อื่น ๆ คือการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งพระราชนักุณฑิคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยต้องการทำครั้งแรกภายในห้าปีนับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ ตามนัยข้อ ๑ ของกฎกระทรวงกำหนดครอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ (วันเริ่มต้นใช้บังคับ) ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑

๖. รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้

๖.๑. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจัดระบบงานและกิจกรรมในการแนะนำให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๙

๖.๒. กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

๖.๓. กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

๖.๔. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙

๖.๕. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙

๖.๖. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙

๖.๗. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ)

- ไม่มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ใดเป็นการเฉพาะ

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาดังนี้

- เพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาให้มีความประพฤติที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีความปลดล็อกภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ

๙.๑. โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะนำให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลดล็อกภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา

๙.๒. นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและข้อห้ามประพฤติตนของนักเรียนและนักศึกษา เช่น การหันหน้าหลัง หรือออกนอกสถานศึกษา การเล่นการพนันการพกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด การซื้อ จำหน่าย

แลกเปลี่ยน เศพสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตีมมีนมา บุหรี่ หรือบลูเพทิด การลักทรัพย์ กระทำการชั่วชั้น หรือบังคับขืนใจเพื่อเอาทรัพย์ผู้อื่น การถ่อบเดหุหนเกาไว้ทาง ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการ หรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาน หรือรวมก่อสู่มหึมหรือมัวสุ่มเพื่อกระทำการดังกล่าว การแสดงพฤติกรรมการทางชั้ช่วงอันไม่เหมาะสม การกระทำการลวนก่อนจราจร แต่งกายล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือ แต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย การท้าประเวณ หรือการที่พยายามหันอกสถานที่หัก รวมกัน หรือมัวสุ่มอันเป็นสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนและหัวผู้อื่น

๔.๓ พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ปฏิบัติตามระเบียบพิธีรัฐมนตรีกำหนด และมีอำนาจนำตัวไปมอนแก่ผู้นักเรียน โรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษา กรณีที่นักเรียนและนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืน ไม่ประพฤติตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และตามที่กำหนดในกฎกระทรวง.....

(๒) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าการฝ่าฝืนกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับความประพฤติ ของนักเรียนหรือนักศึกษา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานศึกษา สถานที่หรือ ยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อทำการตรวจสอบการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่าการฝ่าฝืนกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับ · ความประพฤติของนักเรียนหรือนักศึกษา ต้องระวังโทรศุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือนับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

๔.๔ บุคคลอื่น

(๑) ผู้ได้กระทำการอันเป็นการยุยง ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือสนับสนุนให้นักเรียนหรือ นักศึกษาที่ฝ่าฝืนไม่ประพฤติตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง ต้องระวังโทรศุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือนับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

(๒) ผู้ได้มีอำนาจความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เข้าไปในสถานศึกษา สถานที่หรือ ยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อทำการตรวจสอบกรณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่าการฝ่าฝืนกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับ · ความประพฤติของนักเรียนหรือนักศึกษา ต้องระวังโทรศุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

๔.๕ มาตรการอื่น ๆ

(๑) กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและ นักศึกษา เช่น การสอนคำ การเรียก การให้คำแนะนำ การว่ากล่าวด้วยดี การประสานงาน เป็นต้น

(๒) การกำหนดการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำการผิด มี ๔ สถาน กือ การว่ากล่าวด้วยดี การห้ามทันที การตัดคะแนนความประพฤติ การทำกิจกรรมเพื่อให้ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยห้ามให้ลงโทษนักเรียนและนักศึกษา ด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั้นแก้กลัง หรือด้วยความโกรธ หรือความพ่ายแพ้ โดยให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษา และ ความร้ายแรงของพฤติกรรมประกูลนักเรียนหรือนักศึกษา และ

และความประพฤติของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกรักในความผิด และกลับประพฤติดีในทางที่ดี ต่อไป

๓) การกำหนดการว่าก้าวตักเตือนใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษากระทำการผิด ในร้ายแรง การทำทัณฑ์นั้นใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติดีไม่เหมาะสมสมกับสภาพ นักเรียนหรือนักศึกษา หรือทำให้เสื่อมเสียเชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืน ระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่าก้าวตักเตือนแล้วแต่ยังไม่เข็ดหลาบ การตัดคะแนน ความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติตามด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนและ นักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด การทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใช้ในกรณีที่ นักเรียนและนักศึกษากระทำการผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

๔) การกำหนดจำนวนดำเนินการเพื่อส่งเสริมความประพฤติหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา เช่น การสอนความ การเรียก การให้ คำแนะนำ การว่าก้าวตักเตือนหรือทำทัณฑ์นั้น การสอนส่องดูแล การประสานงาน การแสดงตน การบันทึกข้อมูล การซักถาม การนำตัวไปส่งมอบ เป็นต้น

๕) การกำหนดบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและ นักศึกษา

๖) การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริม ความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา

๑๐. กฎหมายนี้เป็นบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือไม่ อายุได้

- กำหนดให้ผู้ปกครองต้องดูแลว่าก้าวตักเตือนหรือสั่งสอนมิให้นักเรียน นักศึกษาประพฤติผิดตาม มาตรา ๒๔

- กำหนดให้ผู้ใดต้องไม่กระทำการยุยงส่งเสริมช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้นักเรียนฝ่าฝืน มาตรา ๒๕

- กำหนดให้ประชาชนต้องอำนวยความสะดวกให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบในเคหะ สถานเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๖๗ รวมทั้งให้ความร่วมมือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสอบถามตาม มาตรา ๖๙

- กำหนดให้ผู้ปกครองมาพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อว่าก้าวตักเตือน ทำทัณฑ์บัน

- กำหนดให้ผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริมความประพฤติ นักเรียนและนักศึกษา

-๕-

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตร่องประชานหรือไม่ เพียงใด

- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๙๙ หมวด ๗ การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา ยังคงมีความจำเป็น เนื่องจากต้องมีการส่งเสริมความประพฤติและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน และนักศึกษาให้มีความประพฤติดี ไม่ตอกยุ่นกลุ่มเสียงต่อการกระทำความผิด และมีความสอดคล้องกับสภาพการณ์

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ

- นักเรียน นักศึกษา ได้รับการแก้ไขพฤติกรรมมีความประพฤติที่เหมาะสมมีความรับผิดชอบต่อสังคมและเกิดความปลดภัยแก่นักเรียนนักศึกษา

- ผู้ปกครองและขุนชุมมีส่วนร่วมในการแก้ไข ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา และความปลดภัยของสังคม

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณาตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้องตอบทุกประเด็นก็ได้)

- ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน

กฎหมายฉบับนี้กำหนดหน้าที่และข้อห้ามเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาให้เป็นคนดี ซึ่งเป็นหน้าที่โดยทั่วไป จึงไม่เกี่ยวกับการเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน

๑๔. มีสิทธิการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสิทธิการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

- มีสิทธิการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมายของสำนักงานตำรวจน้ำแห่งชาติ กล่าวคือ มาตรฐานแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๙๙ ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๕๕ คดี ปี ๒๕๖๐ จำนวน ๒๙ คดี ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๗ คดี ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๗ คดี ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๒ คดี และตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๙๙ ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๑๘๙ คดี ปี ๒๕๖๐ จำนวน ๕๐๒ คดี ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๘๙ คดี ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑๓๗ คดี ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๔๗๙ คดี

- มีสิทธิคดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัว ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๔๙ คดี และมีจำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษในคดีความผิดต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๙๙ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑๓๗ ราย

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

- พนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องความเชี่ยวชาญ จำนวน ค่าตอบแทน ความเจริญก้าวหน้า

- พนักงานเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่มีใครยกเป็น ขาดแรงจูงใจ

- มีนักเรียนนักศึกษาบางกลุ่มที่ยังฝ่าฝืนข้อห้ามหรือมาตรการที่กำหนดไว้ตามกฎหมายนี้

- ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการอบรมสั่งสอนดูแลให้เด็กนักเรียนมีความประพฤติที่เหมาะสม

ส่วนที่ ๓
การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่อย่างไร.....

๑. คำสั่งหัวหน้าคณารักษากฎหมายลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการหละละวิชาของนักเรียนและนักศึกษา มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๑๙

๒. พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กนังจ้ำพวก พุทธศักราช ๒๕๗๗

๓. พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟืนฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๒๑

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลชั้นต่ำหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้ที่เรื่องและในประเด็นใด

- มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๑๙ คำร้อง ดังนี้

๑. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า บุตรผู้ร้องถูกลงโทษให้พักการเรียนหลายครั้ง โดยไม่มีการสอบสวนสาเหตุ ของปัญหาที่แท้จริง เมตุกิจจากบุตรผู้ร้องถือแฟ้มกระดาษอ่อนปาดเข้าบันริเวณโนนกแก้มของนักเรียน รายงานนี้ ผู้ปกครองและนักเรียนคนดังกล่าวมิได้อ่านโถกและໂกรດเคือง แต่ทางโรงเรียนได้ลงโทษและ ให้ถ้อยคำรุนแรงแก่บุตรผู้ร้อง และมีการทำบัญชีสำหรับนักเรียนที่ไม่เป็นที่ต้องการ โดยโรงเรียนไม่มี การกล่าวโทษนักเรียนตามประชญาการศึกษาและไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้กับผู้ปกครอง ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๑๙ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย การลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

๒. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ครุลงโทษนักเรียนด้วยการใช้ยันต์ในลักษณะประจานบริเวณหน้าลาน เสาลงชาติเป็นประจำ มีการใช้กรรไกรตัดผมประจานนักเรียนบริเวณหน้าลานเสาะง และโรงเรียน ได้ส่งตัวนักเรียนคนหนึ่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำเสนอคดีเบรียบเที่ยบปรับและลงบันทึกประจำวัน เพราะได้ตรวจพบอาวุธซุกซ่อนอยู่ใต้เบาะรถจักรยานยนต์ซึ่งเป็นของพี่ชายที่นักเรียนขับมาโรงเรียน โดยทางโรงเรียนไม่ได้จัดส่งครุไปร่วมในการสอบสวน ทำให้นักเรียนคนดังกล่าวคิดอยู่เสมอว่าตนอาจ กระทำผิดและเป็นผู้ต้องหา นอกจากนี้โรงเรียนมีการลงโทษนักเรียนอย่างทารุณ ใช้กำลังรุนแรง เช่น การใช้กำลังชกต่อย รวมถึงการไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แก้ไขพฤติกรรมที่นักพร่อง นักเรียนที่หนีเรียน จะมีการเชิญผู้ปกครองมารับทราบโทษทัณฑ์ และให้นักเรียนออกจากโรงเรียน ทำให้นักเรียนประสบ ปัญหาการหาที่เรียนใหม่ ถูกโรงเรียนใหม่ปฏิเสธ ขาดโอกาสในการศึกษา

๓. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า นักเรียนสองรายถูกครุริบสายเชิดชูพระเกียรติพระบาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัวสายเชิดชูพระเกียรติฯ ในโอกาสฉลองการครองราชย์ครบ ๖๐ พรรษา (สายยิ่ง รัชช้อมือสีเหลือง) ขาดจากข้อมือและไม่มีการชดใช้คืน และมีการกักตัวนักเรียนไว้เพื่อรอให้ผู้ปกครอง

มาตรฐานการกล่าวโทษว่าบุคคลนักเรียนทำผิดระเบียบท่องเรียน กระด้างกระดึง และก้าวร้าว...

๔. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า บุตรผู้ร้องถูกครูสั่งให้ถอดเสื้อกันหนาวออก ขณะกำลังถอดเสื้อกันหนาวครูให้กระซາกเสื้อย่างแรง และกระซากครัวอยคออย่างแรงทำให้นิรภัยคอมีรอยแดงช้ำ ถูกเหตุ ถูกดีบันบริเวณต้นขาท่อนบน ทำให้เด็กเหล้มกลิ้งไปกับพื้นเด็กตกใจและเจ็บมาก ร้องไห้ เหตุเนื่องจากเด็กเชิญลงชาติขึ้นไม่ถึงยอดเสาธง เพราะเชื่อมมีปัญหา มีการนัดหมายเจรจาระหว่างครูคนดังกล่าวกับผู้ปกครอง ๓ ครั้ง แต่ครุ่นไม่เคยมาตามที่ได้นัดหมาย

๕. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาถูกครูลงโทษด้วยการใช้มีดเย็บตือย่างแรง หลายครั้งจนบาดเจ็บเป็นรอยเขียวช้ำที่แขนทั้งสองข้างและบริเวณก้น นิ้วหัวแม่มือข้างซ้ายช้ำและบวมมากมีเลือดคั่ง ปวดมาก เก็บสูงเดือนแล้วก็ยังไม่หายปวด และเด็กนัดเย็บหนังสือด้วยมือช้ำยังไม่สามารถเขียนหนังสือได้ ครูไม่ได้ช่วยเหลือในการรักษาใด ๆ สาเหตุเกิดจากครูเชื่อว่าเด็กเข้ามาขโมยของในโรงเรียน

๖. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การลงโทษเด็กนักเรียนด้วยการเย็บตือ เป็นการละเมิดสิทธิเด็กและไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔

๗. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ครูลงโทษบุตรผู้ร้องซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาด้วยการตบทน้าและต่อยห้อง เพราะเหตุที่เด็กตีลูกวัวเล่นล้อมของเพื่อนไปไกล

๘. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นหลานสาวผู้ร้อง ถูกโรงเรียนไล่ออกจากบ้านจากตัดผมขอสั่นโดยไม่ได้มีการทำทันทบันก่อน ไม่เป็นไปตามระเบียบการลงโทษนักเรียน

๙. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕ การกำหนดโทษไว้เพียง ๕ สถาน เป็นการจำกัดเสรีภาพในการกำหนดโทษให้พักการเรียนและให้ไปศึกษาต่อสถานศึกษาแห่งใหม่ จึงเป็นการละเมิดเสรีภาพในการจัดการเรียน การสอนซึ่งเป็นเสรีภาพในทางวิชาการที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕ ออกกินอำนาจของมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เนื่องจากมาตรา ๖๕ ให้อำนาจเฉพาะกรรออกระเบียบกำหนดโทษในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้นำตัวนักเรียนหรือนักศึกษาที่ฝ่าฝืนมาตรา ๖๕ ไปมุốnแก่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา จึงไม่สามารถออกระเบียบเพื่อกำหนดโทษเป็นการทั่วไปตามที่ระบุในมาตรา ๖๕ กำหนดไว้ จึงเป็นการออกระเบียบไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งไม่สอดคล้องกับกติกาที่ว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพราะการกำหนดโทษไว้เพียง ๕ สถาน เป็นการจำกัดเสรีภาพทางวิชาการในرجดตั้งองค์กรและดำเนินการสถานนักศึกษา ดังนั้น ระบุในมาตรา ๖๕ จึงมีปัญหาความขบวนด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๖๕ และไม่เป็นไปตามกติกาที่ว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๑๐. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า โรงเรียนมีกำหนดการเรียนบุตรผู้ร้องจนกว่าจะมีผลการประเมินจาก
จิตแพทย์ และเมื่อผู้ร้องพาบุตรไปตรวจและทดสอบสภาพจิตแล้วไม่พบความผิดปกติ โรงเรียน
ก็ไม่เพิกถอนคำสั่ง และแจ้งว่าหากนุร่วงคงจะเรียนปกติจะต้องปีหนังสือรับรองจากแพทย์
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสุขภาพจิตบุตรผู้ร้องไม่เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นและจะต้องได้รับคำสั่นยัน
ว่าบักเรียน กด และบุคลากรของโรงเรียนจะมีความปลอดภัยจากบุตรผู้ร้อง และแม้จะได้ดำเนินการ
ตามที่โรงเรียนแจ้งแล้วโรงเรียนก็ยังปฏิเสธที่จะให้บุตรผู้ร้องเข้าเรียนในชั้นเรียนปกติ และยังคงยืนยัน
ให้บุตรผู้ร้องแยกไปเรียนตามลำพังโดยไม่มีกำหนดเวลา มีการกำหนดตารางเรียนแยกต่างหาก ไม่ให้
ทำกิจกรรมหรือเข้าใกล้นักเรียนคนอื่น ไม่ได้รับการศึกษาเท่าที่ควร เสียเวลาในการเรียนไป อีก
ส่องผลกระทบต่อการศึกษา หน้าที่การงาน ชื่อเสียง สภาพจิตใจของเด็ก การกระทำการของโรงเรียน
ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และขัดต่ออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

๑๑. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ครุภาระของนักเรียนด้วยการใช้ปั๊ดตาเลี่ยนกล้องแผนกเรียนระดับ
มัธยมศึกษา ทำให้รู้สึกอันตราย ถูกกดหอบศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ละเมิดสิทธิมนุษยชน และสิทธิ
เสรีภาพในร่างกาย การกระทำการดังกล่าวไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖

๑๒. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า นักเรียนนั่งคนถูกครุ่นเขี่ยนตื้ออย่างรุนแรง นางคณถูกครุ่นลากจนศีรษะ
ชนบนหัวต่างทำให้หัวแตกเลือดออกถึงขั้นต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล มีการทำให้หัวบวมบวม
ไม่เรียบ หรือห่อพีวีซี มีการกักขังเด็กไว้ในห้องเรียน

๑๓. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า บุตรผู้ร้องถูกครุ่นตีทุก ๑ นาที ได้รับนาดเจ็บต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาล
ครุ่นได้รับผิดชอบได้ ๑ มีการข่มให้กลัว เด็กมีอาการปวดหัวและหวัดระแวง

๑๔. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ครุภานเก้าภาพแฟใส่เด็กนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเริ่บแรกหน้าหัวช้ำ
กลัวเนื้อน้ำทันสันประสาท ทำให้ในหน้าผิดรูป ปากเบี้ยว และเส้นประสาทตาเริ่มเสื่อมสภาพ

๑๕. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาถูกครุ่นเขี่ยไม่ที่ทำจากก้านลำดวนตีที่หลังและ
แขนจนนาดเจ็บ เป็นรอยฟกช้ำ และอีกกรณีเป็นเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาถูกครุ่นเขี่ยไม่เรียบทกัน
จนนาดเจ็บ

๑๖. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ครุภาระของนักเรียนชาย ๔ คน ด้วยการให้ออกไปหน้าແควแล้วถูกดึงกางเกง
เหลือเพียงกางเกงในต่อหน้านักเรียนและครุคนอื่น ๆ รวมจำนวนหลายร้อยคน การกระทำ
ดังกล่าวเป็นการประจานเด็ก ทำให้เด็กอันตราย และละเมิดสิทธิเด็ก

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญ ๑ คดี โดยมีข้อโต้แย้งว่า มาตรา ๖๕ วรรคสาม
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
หรือไม่ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒๐/๒๕๕๗ เห็นว่าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
เด็ก พ.ศ. ๒๕๔๘ มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมให้นักเรียนและนักศึกษาประพฤติดีในระเบียบ

วินัยของโรงเรียนหรือสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรการโดยการอบรมสั่งสอน หรือ
ลงโทษ เพื่อความคุณในให้มีการฝ่าฝืนระเบียบ ได้ยกกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการออกระเบียบการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติดีตนไม่เหมาะสมหรือ
ประพฤติฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และการลงโทษหรือนักศึกษาจะต้องกระทำการที่
จำเป็นเพื่อการอบรมสั่งสอน เพื่อให้นักเรียนหรือนักศึกษาปรับปรุงแก้ไขหรือรับเปลี่ยนพฤติกรรม
ความประพฤติให้มีความเหมาะสมและมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น พระราชนัดลักษณะดังนี้
เด็ก พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๖๕ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้
บังคับแก่กรณีเดียวกันนี้หรือแก่นบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ แต่เป็นบทบัญญัติที่อยู่ใน
ขอนเทศที่เหมาะสม มิได้เป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในการจัดการศึกษาอนุรัมขององค์กรวิชาชีพ
หรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิตตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๙ วรรคสาม และเป็นบทบัญญัติที่ไม่
ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศิลธรรมอันดีของประชาชน มิได้เป็นการจำกัดเสรีภาพในทางวิชาการ
และการศึกษาอนุรัม การเรียนการสอน การวิจัย และการเผยแพร่องค์ความรู้ด้วยการอนบุคคล
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๙ ฯลฯ ศ่าครรษณ์ธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า
พระราชนัดลักษณะดังนี้ ไม่ขัดหรือแย้งต่อความรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๙ วรรคสาม และมาตรา ๕๐

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการตุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี)
ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อาย่างไร.....

- ไม่มีการกำหนดระบบอนุญาตไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวด ๗
การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

- ไม่มีการกำหนดระบบคณะกรรมการพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวด ๗
การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

- การกำหนดตุลพินิจของเจ้าหน้าที่ ว่ากล่าวทำหันหัน เรียกผู้ปกครอง เข้าไปในสถานศึกษา ยานพาหนะ นำตัวนักเรียนนักศึกษาผู้ฝ่าฝืนกฎหมายประจำสถานศึกษา (เหมาะสมแล้ว)

- การกำหนดโทษทางอาญา

ฐานกระทำการอันเป็นการยุยงส่งเสริมตามมาตรา ๘๕ จำคุกไม่เกินสามเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ฐานไม่อำนวยความสะดวก จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
ตามมาตรา ๘๖

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

✓ ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของกฎหมายแล้ว

✓ ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี)
โดยจัดประชุมการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของกระทรวงศึกษาธิการ ระหว่าง
วันที่ ๑๗ – ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๒ และดำเนินการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
(Google Form)

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักนิติการ ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็น
ผ่านแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของกระทรวงของกระทรวงศึกษาธิการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
ผ่านแอปพลิเคชัน Google Forms หัวเรื่องเวลาเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓
ซึ่งผลการรับฟังความคิดเห็น ปรากฏว่าผู้ตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า ๑๕ ปี
จำนวน ๓๐๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๙ และประเภทของผู้ตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่
เป็นโรงเรียนและสถานศึกษา จำนวน ๑๑๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓ รองลงมาเป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย จำนวน ๕๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐ และผู้ตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วน
ใหญ่เห็นว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๖๒ หมวด ๗ การส่งเสริมความประพฤติ
นักเรียนและนักศึกษาสมควรคงเดิม

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี)

มาประกอบการพิจารณาด้วยหรือไม่

- ไม่มีการนำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้
มาประกอบการพิจารณาการประเมินผลสัมฤทธิ์ เนื่องจากการตรวจสอบกฎหมายดังกล่าวมิได้มี
มีการดำเนินการวิเคราะห์ผลกระทบ

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชน
จะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากการแก้ไขกฎหมายหรือไม่ อย่างไร.....
ออกกฎหมายกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ กฎหมาย
กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษา
และฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๔

๑) กฎหมายกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔

๒) กฎหมายกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

๓) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔

๔) ระเบียนกระหวงศึกษาจิการ ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริม
ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

๕) ประกาศกระหวงศึกษาจิการ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ขอรับให้ปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่
ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๑

๒๒.๖ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่อย่างไร
ไม่มีการดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๒๒. ผลลัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๗ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

- มี

๑. มีการออกกฎหมายและระเบียน

๒. มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

๒๒.๘ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

- มี สำเร็จตามวัตถุประสงค์ เกิดผลสำเร็จ

- นักเรียนและนักศึกษามีความประพฤติที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และ

มีความปลดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา

๒๒.๙ ประชาชนมีภาระหรือรับผิดชอบที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไป
ตามกฎหมายอย่างไร

- ประชาชนมีภาระ มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อว่ากล่าว ตักเตือน ทำทันทีบน ดูแล
ว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งสอนให้นักเรียน นักศึกษาประพฤติดี

- ผู้ได้ต้องไม่กระทำการยุยงส่งเสริมช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้นักเรียนฝ่าฝืน

- อำนวยความสะดวกให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบในเคหสถาน
เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๖๗ รวมทั้งให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการประสานงาน
หน่วยงานของรัฐมีภาระและต้นทุนเรื่องการอบรมและออกแบบพนักงานเจ้าหน้าที่

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

- ไม่มี

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและ
ทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

- คุ้มค่า เพราะเด็กมีความประพฤติดี เป็นคนดีของสังคม ทำให้สังคมน่าอยู่ สังคมมีความสงบ
เรียบร้อย

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายใหม่ อย่างไร

- สมควรคงเดิม

๒๔. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือนำข้อเสนออื่นหรือไม่ อ้างอิง

..... สมควรรับรับประสิทธิภาพก่อนกันความเสี่ยงของกฎหมาย ค่าตอบแทน ความเจริญก้าวหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่

..... สมควรดำเนินการเสริมสร้างแรงจูงใจของพนักงานเจ้าหน้าที่

..... สมควรกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องจัดให้มีกิจกรรมด้านแนะแนวโดยเฉพาะ การแก้ไขปัญหาทางเลี้ยววิวัฒน์ของนักเรียนนักศึกษา และเพิ่มนบทบาทให้หน่วยงานภายนอกเข้ามาร่วมเหลือในกิจกรรมแนะแนวตั้งแต่ต้นตัว

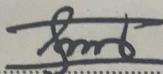
..... สมควรกำหนดให้เป็นมาตรการหรือผู้ประกอบต้องมีความรับผิดชอบในการยันยั่งพอดีกิจกรรมที่ไม่ดี ของนักเรียนและนักศึกษาโดยเฉพาะพื้นฐานของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก และกำหนดแนวทาง ในการเรียกบุคคลดังกล่าวเข้ามาร่วมทุกกระบวนการกระทำการของนักเรียนและนักศึกษา

..... สมควรกำหนดให้เพิ่มโภกสำหรับบุคคลที่ยุบให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนกฎหมายนี้

ชื่อหนังสือคู่ความมาตรฐานฯ ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๖๗

..... สมควรกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการกักตัวนักเรียนหรือนักศึกษาที่เข้าร่วม ในการละเละวิวัฒน์เป็นระยะเวลาสั้น ๆ แม้ว่าจะสามารถให้การรับเหตุได้แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบ และวิเคราะห์อย่างถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ

(ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ทวานหนาห่วงงานของรัฐที่จัดทำรายงานนี้

วันที่ ๑๙ เดือน กันยายน ๒๕๖๗

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ สำนักนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสาวกิตติมา น้ำเงิน นายนิติพงศ์ แก้วแก่น

โทร. ๐๒ ๒๘๐ ๒๘๖๖ ต่อ ๑๑๘

อีเมล thaireducationlaw@gmail.com